

به ریاض نرو، شیر نفت ایران را باز کن

به گزارش صدای تجارت، مجله آمریکایی نیوزویک نوشت: جو بایدن رئیس‌جمهور آمریکا قرار است در اواسط ماه جولای به عربستان سفر کند و با حاکمان این کشور دیدار کند. در حالی که دستورکارهای زیادی برای این سفر تعیین شده است، اما تنها یک دلیل برای این سفر به ذهن می‌آید و آن قمار ناامیدانه از سوی بایدن برای متقاعد کردن ریاض به افزایش تولید نفت خود برای کاهش قیمت‌های تاریخی بنزین در آمریکاست و این در حالی است که فقط چند ماه به انتخابات میان دوره‌ای کنگره باقی مانده است.

این اشتباهی وحشتناک است به‌ویژه اینکه بدانیم مقادیر نفتِ برابر، اگر نگوییم بیشتر، با احیای توافق هسته‌ای ایران آزاد خواهد شد. تعمیق روابط با عربستان و خودداری از پرداختن به عوامل وابستگی آمریکا به نفت، صرفاً هزینه سیاست‌های معقول‌تر را افزایش می‌دهد.

بهای ترمیم روابط با سعودی‌ها بسیار بالا خواهد بود. عربستان سعودی یکی از بحریم‌ترین رژیم‌های اقتدارگرا در جهان است که ایدئولوژی تندرو سلفی آن مهم‌ترین عامل ترویج رادیکالیسم خشونت‌آمیز در منطقه و آن‌سوتر است.

شاهزاده بن سلمان، حاکم واقعی عربستان، مردی است که نشان داده است ابایی از خشونت ندارد. او در سال ۲۰۱۸ دستور قتل خاشقچی ستون نویس واشنگتن پست و مخالف سرشناس سعودی را در ترکیه داد. بن سلمان همچنین به جنگی خونین و بیهوده در یمن دست زده است که این کشور فقیر را ویران کرده است.

از همه نظر، عربستان سعودی، متحدی نامناسب برای آمریکاست. این کشور به‌طور واضح کشوری کمتر آزاد و حتی عمیقاً اقتدارگرا در مقایسه با ایران است. میلیون‌ها نیروی کار خارجی به‌عنوان برده در این کشور کار می‌کنند که برای خروج از عربستان باید از دولت اجازه بگیرند. زنان برای انجام فعالیت‌های مختلف باید از مرد “نگهبان” خود اجازه بگیرند.

آیا در ایران وضعیت بهتری را شاهدیم؟ قبل از وضع دوباره تحریم‌ها از سوی ترامپ و شیوع کرونا، زنان ایران، نرخ مشارکت بالاتری در

نیروی کار داشتند. برخی اقلیت‌های مذهبی در این کشور از آزادی بیشتری برخوردارند و انتخابات منظم در ایران برگزار می‌شود که می‌تواند در چارچوب محدوده وضع‌شده توسط رژیم، رقابتی باشد.

باید گفت ایران در زمینه حقوق اساسی و مدنی، بهتر از عربستان است. هیچ عذر و بهانه اخلاقی وجود ندارد که عربستانی‌ها را بر ایرانی‌ها ترجیح دهیم و خشم آمریکا از ایران بیشتر احساسی است تا عقلانی.

جو بایدن چقدر طلای سیاه می‌تواند از عربستان استخراج کند؟ هرچقدر که باشد مسلماً کمتر از آن رقمی است که پس از احیای روابط با ایران عایدش خواهد شد. ماه گذشته سازمان کشورهای صادرکننده نفت از رشد ۶۸۴ هزار بشکه‌ای تولید روزانه نفت خود خبر داد که عمده این افزایش از سوی عربستان انجام گرفته بود. این رقم به هیچ‌وجه نمی‌تواند قیمت‌ها را کاهش دهد.

اگر ما به دنبال افزایش یک میلیون بشکه‌ای تولید نفت هستیم، جو بایدن می‌تواند خیلی ساده چشمانش را به سمت شرق باز کند. ایران بعد از احیای توافق هسته‌ای موسوم به برجام روزانه ۲ میلیون بشکه نفت روانه بازار جهانی می‌کرد. بعد از اینکه ترامپ با تندخویی این توافق را پاره کرد و تحریم‌ها را برگرداند صادرات نفت ایران کاهش یافت و انتظار می‌رود این رقم در سال ۲۰۲۲ کمتر از یک میلیون بشکه در روز باشد.

ایران اعلام کرده اگر تحریم‌ها برداشته شود می‌تواند ۳.۸ میلیون بشکه در روز نفت تولید کند و با جذب سرمایه‌های خارجی می‌توان این رقم را بیش از پیش افزایش داد؛ اما چه مانعی در سر راه احیای توافق هسته‌ای با ایران و آزاد شدن پتانسیل صادراتی نفت ایران قرار دارد.

اصرار آمریکا به پادگانی نگه‌داشتن خلیج فارس، ازجمله جنگ فاجعه‌بار عراق و دیگر ماجراجویی‌های پس از ۱۱ سپتامبر هزینه‌ای بیشتر از کل نفت وارداتی آمریکا از سال ۱۹۸۰ به این‌سو داشته است. اگر این پول‌ها صرف تولید خودروهای برقی و رهایی از خودروهای بنزینی شده بود، اگر این هزینه صرف توسعه حمل‌ونقل عمومی شده بود، آمریکا اکنون در این وضعیت قرار نداشت.

رئیس‌جمهور آمریکا به‌جای پرواز به ریاض و در آغوش گرفتن بن سلمان باید او را به کناری بیندازد و هر کاری که لازم است برای بازگشت

تولید نفت ایران انجام دهد و دموکرات‌ها باید مبلغ هنگفتی را برای توسعه خودروهای برقی و دوگانه سوز در آمریکا اختصاص دهند.

انجام این کارها بسیار بهتر از آن است که شاهد باشیم یک رئیس‌جمهور دیگر آمریکا به‌عنوان راهی برای نجات، از سعودی‌ها گدایی می‌کند.